

lemmer, det er Altsammen Regjeringsvæsen, det er Altsammen det, som kommer ovenfra, eller udenfra, og disse Regjeringsvæsener kjende ikke tilbørligt de virkelige Forhold, de maae altsaa lade sig nøie med den Oplysning, de indhente hos dem af de Skadelidte, som de have meest Tro til og synes bedst om, og her staae de færdige for at kunne gaae Glip af Sandheden ved at tiltroe den Enes Udsagn mere Troværdighed end den Andens. Jeg kan derfor ikke Andet end anbefale, at dette Forslag maatte antages, thi det vilde være den største Garantie for, at det virkelig kom til at gaae retfærdigt og billigt til i alle disse Stykker, og jeg troer ikke heller, at, naar der ikke kommer saadanne Medlemmer til Hjælp ved Afgjørelsen, der ere valgte af selve de Bedkommende, da kan jeg heller ikke indsee, at Udførelsen af det Hele vil kunne gaae med den Lethed, som ellers vilde finde Sted.

B. Christensen: Jeg skal vissefelig ikke forlange disse Debatter. Naar jeg reiser mig, kan jeg dog efter de Ord, som ere faldne fra den sidste Rigsdagsmand, ikke Andet end gjøre den Bemærkning, at jeg ikke tvivler om, at der jo kun vil være meget Faa, om Noget, som underskriver det Argument, hvorpaa den ærede Rigsdagsmand har villet bygge det, som det forekommer mig noget mærkelige Forslag, han har stillet. Jeg skal derefter gaae over til en Uttring af den næstforegaaende Taler fra Aarhus Amt (Winther), der saameget mere opfordrer mig til at gjøre en Bemærkning, som jeg deels ikke seer den ærede Indenrigsminister paa sin Plads, i hvilket Fald den maaskee ikke vilde videre drage til Følge, og som den ærede Rigsdagsmand har antydet, at han vilde stille et Ændringsforslag i den af ham anmeldte Retning. Det er ganske vist, at Udfaldet af denne Sag eller det retfærdige og billige Resultat væsentligt vil afhænge af Amtscomiteerne, og at altsaa Amtsraadene væsentligt vilde faae Indflydelse derpaa, og naar da den ærede Rigsdagsmand, til hvem jeg sigter, har, vistnok med god Føie, paaanket, at i et Amtsraad sad 2 Svogere, skal jeg dog bemærke, at jeg ikke formaar at see rettere, end at dette kun kan være skeet ved en Misfjendelse af Landcommunalloven, der

vistnok ikke ligefrem forbyder Saadant, men ganske vist dog turde forudsætte, at saa nær Besvogrede, saavel som saa nær Beslægtede ikke vilde komme til at faae Sæde eller tage Sæde i samme Raad, saameget mindre, som Kjøbenhavns Communalanordning med tydelige og temmelige stærke Ord i mindre betænkelige Stillingen, hvor der er Spørgsmaal om Forholdet mellem Magistraten og Borgerrepræsentantskabet, udtrykkeligt forbyder det. Jeg troer derfor ikke, at der er tilstrækkelig Anledning for den ærede Rigsdagsmand, ved en positiv Lovbestemmelse, at vilde rette dette concrete Forhold, og jeg skal ikke nægte, at det i al Fald forekommer mig, at det ikke vil være det rette Sted i denne Lov at skaffe en sliq Ændring tilstede, hvis den maatte være fornøden. Jeg vil derfor ønske, at den ærede Rigsdagsmand ikke vil vidtlostiggjøre nærværende Lov og dens Forhandling, med et Forslag i denne Anledning.

Da ingen flere begjærede Ordet, fik man derpaa til Afstemning, som gav følgende Resultat:

15) Udvalgets Forslag:

§ 7 affattes saaledes:

Til at undersøge og paakjende Erstatningskravene er at indrette i hvert skadelidt Amt en Erstatningscomitee, bestaaende af 3 af Regjeringen udnævnte Mænd, der skulle være Medlemmer af alle Comiteerne, samt Medlemmerne af de til denne Sags foreløbige Behandling anordnede Amtscomiteer, nemlig Amtmanden og tvende Medlemmer af Amtsraadet, som dette selv dertil har udnævnt, samt en af vedkommende Communalbestyrelse valgt Borgerrepræsentant for hver af Amtets Kjøbstæder — for Aarhus Kjøbstad to Borgerrepræsentanter. — Regjeringen har at bestemme, hvem af de tre af den udnævnte Mand der skal være Formand. Har Fleertallet af de af Regjeringen udnævnte Mænd stemt for Erstatningscomiteens Afgjørelse af de paagjældende Krav, har Sagen dermed sit Forblivende, hvorimod den i modsat Fald er at indsende til Finantsministeren, for af ham endelig at afgjøres. Erstatningscomiteernes Forhandlingsprotokoller med alle til samme hørende Bilag vilde være at indsende til Finantsministeren og vedlægge